

VRAGEN

door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 107 van het Reglement van Orde, en de daarop door de Regering schriftelijk gegeven antwoorden

1362. VRAGEN van mejuffrouw **Goudsmit** (D'66) naar aanleiding van de schorsing van een ambtenaar bij de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch. (Ingezonden 11 juni 1970.)

1. Waarom hebben de bewindslieden in hun brief van 9 juni 1970 – Kamerstuk 10 693 nr. 1 – niet vermeld dat Mr. C. W. E. Abbenhuis met ingang van 1 mei 1970 benoemd is tot ambtenaar op het departement van Justitie, afdeling Directie Kinderbescherming?

2. Stond op het moment dat mr. C. W. E. Abbenhuis de opdracht kreeg tot het doen van het onderzoek – wanneer was dat? – niet al vast dat hij per 1 mei 1970 als zodanig in dienst zou treden?

3. Luidde de opdracht van Mr. Abbenhuis niet het instellen van een onderzoek naar aanleiding van de schorsing van de ambtenaar bij de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch, de heer van de Ven, en niet zozeer naar de gang van zaken bij de Raad: „omtrent de behandeling van een verzoek om een Zuidslavisch in België geboren pleegkind te mogen opnemen in het gezin Van Dinter-Van Oorschot”?

4. Waarom hebben de bewindslieden het overzicht van de gang van zaken en de gemeenschappelijke verklaring van de heren Haagen en Van de Ven niet openbaar gemaakt?

5. Zijn zij bereid dat alsnog te doen?

6. Waarom vermelden de bewindslieden in hun brief niet dat de Commissie van Consultatie inzake de beroepscode van de maatschappelijk werker tot de conclusie is gekomen „dat Van de Ven zich terecht beroepen heeft op zijn plicht als maatschappelijk werker het gezin Van Dinter te bezoeken, ondanks het verbod van de secretaris van de Raad, gezien het feit dat voor een maatschappelijk werker de hulpverlening aan de cliënt de primaire verplichting is”?

7. Waarom gebruiken de bewindslieden in hun brief het eufemisme dat de heer Van de Ven met ingang van 13 februari 1970 met ziekteverlof is gegaan, terwijl hij in feite met ingang van die datum geschorst is?

8. Moeten de bewindslieden niet erkennen dat

a. de situatie in de gesprekken tussen het echtpaar Van Dinter en de heer Van de Ven tijdens het onderzoek, waarbij het echtpaar Van Dinter niet bereid was exacte mededelingen omtrent de afkomst van Christientje te doen geheel anders lag dan de situatie ten tijde van het gesprek op het departement;

b. dat het in het licht van die veranderde situatie niet erg fair is t.o.v. de heer Van de Ven thans in de brief te stellen: „Ondanks tenminste zes contacten in de loop van een halfjaar is de maatschappelijk werker er niet in geslaagd een zodanige vertrouwensrelatie te vestigen, dat die onzekerheid kon worden opgeheven. In een later gesprek ten departemente met mevrouw Van Dinter bleek dit echter zonder moeite mogelijk. De maatschappelijk werker heeft kennelijk niet reeds aanstonds bij het onderzoek stelling genomen tegenover de houding, die de verzoekers daarbij aannamen, waarmee hij op een essentieel punt te kort schoot.”?

9. a. Menen de bewindslieden dat er na de T.V.-uitzending bij de verzoekers ongerustheid is ontstaan over de openhartigheid van de heer Van de Ven?

b. Moeten de bewindslieden niet erkennen dat die ongerustheid bij verzoekers is ontstaan n.a.v. de mededeling van de vreemdelingenpolitie dat Christientje niet bij hen mocht blijven en het land zou worden uitgezet?

10. Waarop baseren de bewindslieden hun overtuiging dat „het eigenmachtige optreden van de heer Van de Ven” daarbij niet op zijn plaats was?

11. Moeten de Ministers niet erkennen dat mede dank zij het doortastend optreden van de heer Van de Ven tenslotte het zowel voor de familie Van Dinter als voor Christientje bevredigende resultaat is bereikt, dat Christientje mag blijven bij het gezin Van Dinter?

12. Waarop baseren de bewindslieden hun mening dat de jegens de heer van de Ven genomen beslissing terecht is geweest, hetgeen dus wil zeggen dat hij terecht geschorst is, a) nu zij zelf toegeven dat er ook bij de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch fouten zijn gemaakt, b) in het licht van het feit dat de Commissie van Consultatie inzake de beroepscode van de maatschappelijk werkers konkludeert dat de heer Van de Ven juist heeft gehandeld?

ANTWOORD van de heren **Polak**, Minister van Justitie, en **Wiersma**, Staatssecretaris van Justitie. (Ingezonden 30 juni 1970.)

1 en 2. Aan mr. C. W. E. Abbenhuis werd op 19 februari 1970 verzocht het onderzoek in te willen stellen. Het stond toen vast, dat hij per 1 mei 1970 tot ambtenaar op het Departement van Justitie, afdeling Directie Kinderbescherming benoemd zou worden. Dit feit werd door ondergetekenden als niet ter zake doende niet vermeld.

De strekking van deze vragen is de ondergetekenden dan ook niet duidelijk. Mocht bij deze vragen bedoeld worden op een minder onafhankelijke opstelling van mr. Abbenhuis in deze materie dan wijzen de ondergetekenden een dergelijke suggestie met klem van de hand. De heer Abbenhuis was ten tijde van het door hem ingestelde onderzoek fungerend lid van de rechterlijke macht. Hem is gevraagd zich met dit onderzoek te willen belasten op grond van zijn bijzondere deskundigheid op het terrein van het functioneren van een Raad voor de Kinderbescherming.

3. Het verzoek aan mr. Abbenhuis, hield in een onderzoek in te stellen naar de problematiek gerezen bij de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch naar aanleiding van de behandeling van de in deze vraag genoemde zaak.

Aan de betrokken ambtenaar was door het bevoegd gezag conform de desbetreffende bepalingen de toegang tot de dienstgebouwen en het verblijf aldaar ontzegd. Daarbij is hem medegedeeld, dat hij zich moest beschouwen als met ziekteverlof te zijn gegaan en dat hij aan de Minister voor ontslag zou worden voorgedragen.

De eerste ondergetekende achtte het voorsnog niet aangewezen tot een disciplinair ingrijpen, i.e. schorsing, met alle gevolgen van dien over te gaan. Hij wenste allereerst de resultaten van het onderzoek, waarvan uiteraard de gang van zaken een substantieel onderdeel diende te zijn, af te wachten.

4 en 5. Gezien de herdruk van stuk 10 693, zitting 1969–1970, en de op het eerste vel voorkomende noot is beantwoording van deze vragen niet meer aan de orde.

6. Voor zover aan ondergetekenden is kunnen blijken heeft op 7 maart 1970 een bespreking plaatsgehad tussen de betreffende Commissie van Consultatie en de heer Van de Ven, bijgestaan door zijn raadsman. Deze bespreking vond plaats op basis van de door de heer Van de Ven tegenover mr. Abbenhuis afgelegde verklaring, welke door hem werd ondertekend (ook bij het afleggen van deze verklaring werd de heer Van de Ven bijgestaan door zijn raadsman).

Aan ondergetekenden is niet gebleken, dat de commissie deze verklaring en de daaraan door de heer Van de Ven gegeven uitlegging, heeft geverifieerd, evenmin dat anderen daaromtrent zijn gehoord. Reeds hierom hebben de ondergetekenden het oordeel van genoemde commissie buiten beschouwing gelaten.

7. Verwezen moge worden naar het daaromtrent bij de beantwoording van vraag 3 gestelde.

8. Uiteraard was de situatie ten tijde van het gesprek ten departemente een andere dan die ten tijde van het onderzoek van de heer Van de Ven. Het was echter niet de situatie, waaronder de gesprekken plaatsvonden, die bepalend was voor de houding van de pleegouders met betrekking tot de herkomst van het pleegkind. Het feit, dat in het gesprek ten departemente duidelijk stelling werd genomen tegenover de houding der pleegouders, bleek doorslaggevend voor de verandering daarin. Reeds aanstonds bij de aanvang van het onderzoek had de heer Van de Ven hieromtrent een duidelijk standpunt moeten innemen. Nu dit niet geschiedde werden ten onrechte bij de pleegouders verwachtingen opgeroepen.

9a. De ondergetekenden menen dat de genoemde T.V.-uitzending onzekerheid kon oproepen omtrent het standpunt dat door de heer Van de Ven in de onderhavige kwestie was ingenomen.

b. Afgezien daarvan is bij de pleegouders inderdaad ongerustheid ontstaan n.a.v. de mededeling van de vreemdelingenpolitie, dat Christientje niet bij hen mocht blijven en het land

zou moeten verlaten. Deze ongerustheid bestond echter reeds op 16 december 1969, de datum waarop de heer Van de Ven nogmaals aan mevrouw Van Dinter zijn positief advies bevestigde, echter tevens mededeelde, dat de uitgeleiding van het pleegkind een zaak van het vreemdelingenbeleid was. De pleegouders hebben nadien met het pleegkind verbleven in België, waarmee zij hun sedertdien aanwezige ongerustheid duidelijk onderstreepten.

10. De heer Van de Ven heeft geen poging ondernomen om over de mogelijkheid tot een eventueel contact met pleegouders te overleggen met de secretaris van de raad die daarvoor de aangewezen persoon was. Daartoe deed zich enige malen de gelegenheid voor. Het feit, dat de secretaris ook zijnerzijds naliet deze zaak tegenover de heer Van de Ven aan de orde te stellen, kan niet gelden als een verontschuldiging voor het eigenmachtig optreden van laatstgenoemde, die niet heeft getracht om de ontstane conflictsituatie te voorkomen.

11. Niet het optreden van de heer Van de Ven, doch de veranderde houding van de pleegouders met betrekking tot het ophefveren van de herkomst van het pleegkind en de daarop gevolgde verifiëring van hun mededelingen daaromtrent hebben de weg geopend voor de uiteindelijke in het belang van het kind getroffen beslissing van ondergetekenden, volgens welke Christientje mag blijven bij het gezin Van Dinter.

12. De ondergetekenden verwijzen in dezen naar de op de vragen 6 en 10 gegeven antwoorden. Zij herhalen, dat aan de heer Van de Ven geen disciplinaire straf werd opgelegd.

De wel getroffen maatregel achten de ondergetekenden onder de gegeven omstandigheden inderdaad terecht genomen. Zij kunnen hier nog aan toevoegen, dat de heer Van de Ven zijn werkzaamheden inmiddels heeft hervat en dat de directeur voor de kindbescherming op 16 juni jl. in een bijeenkomst met een groot aantal medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming te 's-Hertogenbosch de zaak heeft toegelicht en uitgesproken.